

dommene skal have en vis Størrelse, en Størrelse, som tilnærmelsesvis svarer til de Husmandsbrug, som oprettes i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919. Dette medfører eet af to: enten maa man bygge saa billigt som overhovedet muligt eller ogsaa prøve paa ikke at lade sig udnytte alt for stærkt, naar man vil købe Jofd til dette Formaal. Jeg er ikke enig i den Betragtning, at en saadan Bestemmelse er overflødig. Jeg ser ikke nogen Mulighed for, at man ad administrativ Vej kan opnaa det, man tilsigter. Bestemmelsen havde Sympati fra alle Sider, og ogsaa det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte Sympati derfor ved første Behandling. Jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt, at man henvender sig til Amtskommissionerne for at faa dem til at gøre deres bedste for at passe paa, at der bliver et passende Værdiforhold mellem Jord og Bygninger. Det vil praktisk føre til, at man kommer til at staa overfor at maatte afslaa at give Laan til Oprettelse af Husmandsbrug paa 6—7 Tdr. Land, naar Bruget i øvrigt er forsvarligt med Hensyn til Stedet og den samlede Pris for saadanne Brugs Opførelse. Derfor anbefaler jeg, at man vedtager den af os foreslaaede Ændring.

De Ændringsforslag, som det Mindretal, jeg tilhører, har stillet under Nr. 4 og 5, gaar ud paa at begrænse de Statsmidler, som vi her forhandler om, og som Lovforslaget angaar, til 5 Mill. Kr. og at bestemme, at de Bevillinger, der er foreslaaede ved det foreliggende Lovforslag, anvendes paa en anden Maade efter de Principper og Regler, som jeg har omtalt.

Vort Parti har ikke kunnet tiltræde det af Socialdemokratiet stillede Ændringsforslag under Nr. 3, fordi vi mener, at hvis man ikke vil gaa længere frem ad den Vej, her er foreslaaet, end højest nødvendigt, kan man ikke samtidig foreslaa, at alle Pengene anvendes efter dette Princip. Vi foreslaar derfor, at man begrænser Statens Bevillinger til 5 Mill. Kr., og at de øgede Bevillinger paa 14 Mill. Kr., man foreslaar, anvendes til at opkøbe Jord for og bebygge disse Arealer i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919. Jeg kan ikke undlade her at gøre opmærksom paa, at vi ogsaa har vore Betæneligheder ved, at man anvender saa store Summer, uden at man opstiller dels en Fordring om Brugets Størrelse, dels en Maksimumsgrænse for det Laan, man giver den enkelte Bruger i Hænde.

Jeg skal i øvrigt kun tilføje, at de Ændringsforslag, der er stillede af Flertallet under Nr. 2, anbefaler jeg mine Meningsfæller og andre at stemme for, da de gaar ud

paa redaktionelle Forbedringer af Lovforslaget.

N. C. Jensen: Det interesserede mig i allerhøjeste Grad og glædede mig, at Flertallet i Udvalget har holdt fast ved, hvad der fra alle Sider blev udtalt ved første Behandling, at nu vil man gøre et alvorligt Forsøg i Praksis paa at vise, hvorledes de to Former for Besiddelse af Ejendom, den gamle og den, der anvendes ved Jordbrug, oprettede efter Loven af 4. Oktober 1919, virker i Forhold til hinanden. Jeg forstaaer meget vel, at særlig Socialdemokraterne, men ogsaa de Radikale vil gøre et alvorligt Forsøg paa at fastslaa, at nu skal det være Loven af 4. Oktober 1919, som skal danne Grundlaget for den yderligere Udvikling af Husmandsbrug her i dette Land. Jeg deler ikke denne Anskuelse. Naar man lader de to Love løbe parallelt med hinanden, skal det nok stadfæstes, at Udviklingen indtil denne Dag skal staa sin Prøve, thi de ca. 150 000 Husmandsbrug, der er ud over dette Land, er ikke fremelskede ved Socialismen eller Radikalismen. De er kommet ad den naturlige Vej, og jeg tror nok, man tør sige, at 90 pCt. af disse Husmandsbrug lever en lykkelig Tilværelse, men vil man bedømme de Husmandsbrug, der er oprettede efter Loven af 4. Oktober 1919, efter, hvad der foreligger nu, maa man indrømme, at de 99 pCt. er saadan stillede, at deres Indehavere er saare utilfredse — for at bruge et mildt Udtryk — med den Plads, hvor de ved Statens Hjælp er kommet til at bo og bygge. Det kom endogsaa saa stærkt frem under disse Lovforslags første Behandling, at de ikke kunde bestaa, hvortil det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sagde: Kan de ikke klare sig, er det ikke vor Skyld, det er deres egen, og saa maa de tage Madkassen paa Nakken.

Der blev under disse Lovforslags første Behandling rettet Henstillinger, om det ikke var muligt i Udvalget og i Betænkningen at faa nogle Oplysninger angaaende Forholdet med disse Jordbrug, der oprettes efter Loven af 4. Oktober 1919. Saa vidt jeg kan skønne af Betænkningen, har Udvalget ikke sysselsat sig dermed (*Ordføreren* [Martin Hansen]: Det findes i Betænkningen over det andet Lovforslag). Jeg synes ikke, der findes noget af nævneværdig Betydning om det i den anden Betænkning (*Ordføreren* [Martin Hansen]: Der er et løst Bilag). Ja, jeg antager, at det løse Bilag indeholder det, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen oplæste før. Det glæder mig, at der foreligger yderligere